

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Priecelovej a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Zdenky Kohútovej, v právnej veci žalobcu: **S., a. s.**, S. Bratislava, IČO: X., zast. JUDr. M. M., advokátkou, A., Bratislava proti žalovanému: **S. spol. s r. o.**, P., Bratislava, IČO: X., zast. JUDr. J. H., advokátom, T., Bratislava, o zaplatenie 680 054,-- Sk s príslušenstvom, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/104/2007-148 zo dňa 7. januára 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/104/2007-148 zo dňa 7. januára 2008 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 04. 03. 2004 č. k. 10 Cb 579/97-105 v spojení s opravným uznesením zo dňa 05. 06. 2006 žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie istiny 684 054 Sk spolu s 19 % ročným úrokom od 24. 04. 1995 do zaplatenia.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že mal za nesporne preukázané, že účastníci uzavreli zmluvu o poskytovaní služieb, a to o výkone strážnej služby pracovníkmi

žalovaného v objekte žalobcu za dohodnutých zmluvných podmienok, ako aj platobných podmienok. Dňa 06. 04. 1995 došlo ku krádeži predmetov a poškodenia zariadenia v kancelárskych priestoroch v objekte žalobcu, nájomcovi týchto priestorov - spoločnosti I. D.&E., s. r. o., vznikla škoda vo výške 680 054,-- Sk. Žalobca bol zaviazaný zaplatiť platobným rozkazom vydaným OS Bratislava III zo dňa 31. 05. 1996 škodu nájomcovi, ktorú si uplatnil podľa § 373 ObZ v predmetnom konaní. Súd mal za to, že žalovaný v zmysle zmluvy o výkone strážnej služby zodpovedá za vzniknutú škodu, a preto žalobe vyhovel v celom rozsahu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný a žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že súd prvého stupňa nezistil riadne skutkový stav, neustálil, akú povinnosť žalovaný zo zmluvy porušil. Nezistil, kto mal kľúče od kancelárskych priestorov. Žalovaný mal podľa zmluvy strážiť objekt tak, že mal pravidelne vykonávať obhliadky objektu a nemal povinnosť kontrolovať kancelárie. Navyiac, možnosť fingovania škody alebo poistného podvodu nikto nevytlúčil.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Vychádzal z toho, že predmetom konania je nárok žalobcu na náhradu škody, ktorý vznikol porušením zmluvnej povinnosti žalovaného v zmysle uzavretej zmluvy zo dňa 31. 01. 1994 v znení dodatku zo dňa 16. 05. 1994. Podľa uvedenej zmluvy, pracovníci žalovaného mali vykonávať strážnu službu v čase od 22.00 hod. do 6.00 hod., taktiež soboty a nedele a dodatkom č. 1 ku zmluve došlo k rozšíreniu výkonu strážnej služby i v denných hodinách od 6.00 hod. do 18.00 hod. Podľa článku II bod 3 zmluvy žalovaný zodpovedal za škody spôsobené počas výkonu strážnej služby svojimi pracovníkmi podľa § 373 Obchodného zákonníka. Poškodená spoločnosť I. D.&E., s. r. o., ktorá užívala priestory na základe nájomnej zmluvy, utrpela škodu v zmysle krádeže a náhradu škody si uplatnila voči žalobcovi ako prenajímateľovi nebytových priestorov. Právoplatným a vykonateľným platobným rozkazom č.k. ROB 877/96 bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie škody vo výške 680 054,-- Sk.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, odvolací súd preto skúmal predpoklady vzniku na náhradu škody s poukazom na § 373 OBZ. Žalobca v konaní pred odvolacím

súdom poukazoval na to, že medzi ním a nájomcom - I. D.&E., s. r. o., došlo k dohode o započítaní vzájomných pohľadávok v celkovej výške 417 443,50 Sk, čím došlo k čiastočnému zániku záväzku vyplývajúceho z platobného rozkazu. Zvyšok dlhu žalobcu nájomca ako postupca postúpil na spoločnosť A., a. s., ako postupníkovi, a to zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou dňa 24. 08. 2000 vo výške 553 954,-- Sk.

Zmyslom dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok podľa ustanovenia § 580 a nasl. OZ je nezameniteľná identifikácia započítavaných pohľadávok.

Odvolačí súd dospel k záveru, že ani z právnych úkonov účastníkov, teda, ani z dohody nemožno ani výkladom vôle vyvodit', ktoré konkrétne pohľadávky spoločnosti I. D.&E., s. r. o., boli predmetom zápočtu. Nie je teda zrejmé, či ide o pohľadávky rovnakého druhu, a či ide o pohľadávky spôsobilé na započítanie. Odvolačí súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že jeho záväzok voči poškodenej organizácii, čo i len čiastočne zanikol vzájomným započítaním, a teda, že mu vznikla škoda, ktorej náhrady sa od žalovaného domáha. Keďže chýba základný predpoklad, a to vznik škody na strane žalobcu, súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol.

O trovách prvostupňového i odvolacieho konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 2 O. s. p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Dovolanie odôvodňuje tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). V liste spoločnosti I. D.&E., s. r. o., zo dňa 19. 03. 1998 adresovaného žalobcovi sa výslovne uvádza, že sa navrhuje zápočet vzájomných pohľadávok, pričom sa odkazuje pre presnejšiu špecifikáciu týchto pohľadávok na prílohu listu. V liste žalobcu zo dňa 30. 03. 1998 adresovanom spoločnosti I. D.&E., s. r. o., sa výslovne uvádza, že sa takto navrhovaný zápočet vykonal. Prvý z uvedených listov teda obsahuje prejav vôle spoločnosti I. D.&E., s. r. o., ktorý treba kvalifikovať ako návrh (§ 43a ods. 1 OZ) na uzavretie zmluvy o započítaní pohľadávok v zmysle § 580 a § 581 OZ. Druhý z uvedených listov obsahuje prejav vôle žalobcu, ktorý tento návrh spoločnosti I. D.&E., s. r. o., prijal (§ 43c ods. 1 OZ). Účinným prijatím tohto návrhu vznikla

zmluva o započítaní pohľadávok medzi žalobcom a uvedenou spoločnosťou. Predmet zmluvy je určitý. Je nesporné, že sa jednalo o vzájomné započítanie pohľadávok. V tejto súvislosti poukazuje aj na to, že v súdnom konaní sa ako jeden z dôkazov vykonal aj dôkaz listinou označenou ako „Zmluva o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl.“, ktorú uzavreli dňa 24. 08. 2000 spoločnosť I. D.&E., s. r. o., ako postupca na jednej strane a spoločnosť A., a. s., ako postupník, ktoré boli predmetom vyššie uvedeného započítania. Ak teda postupca v tejto zmluve vedel dostatočne určito vymedziť pohľadávky, ktorých sa postúpenie má týkať a oddelil ich od pohľadávok, ktoré už boli započítané, tak potom vedel vymedziť dostatočne určito aj predmetné pohľadávky. Odvolací súd však na tieto skutočnosti neprihliadol, resp. sa týmito skutočnosťami vôbec nezaoberal. Navrhuje preto napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v zmysle § 243b ods. 1 a 2 O. s. p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania a dovolanie je prípustné podľa § 238 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), dospel k záveru, že dovolanie je opodstatnené.

Predmetom odvolacieho konania bolo žalobcom uplatnené právo na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť porušením zmluvného záväzku zo strany žalovaného - zmluvy o poskytovaní služieb – výkonu strážnej činnosti objektov uzavretej dňa 31. 01. 1994 a jej dodatku zo dňa 16. mája 1994.

V zmysle uzavretej zmluvy žalobca ako odberateľ si objednal u žalovaného ako dodávateľa výkon informačnej a strážnej služby pracovníkmi žalovaného v objekte žalobcu. Je nesporné, že dňa 06. 04. 1995 došlo k vykradnutiu priestorov nachádzajúcich sa v objekte žalobcu. Jednalo sa o kancelárske priestory spoločnosti I. D.&E., s. r. o., ktoré mala v nájme v zmysle uzavretej zmluvy o nájme nebytových priestorov zo dňa 03. 03. 1995 uzavretej medzi ním ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom.

Škodu, ktorá mu vznikla krádežou v stráženom objekte žalobcu si uplatnil voči prenajímateľovi, samostatným konaním z titulu porušenia nájomnej zmluvy (článok V. bod 2.). Platobným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 31. 05. 1996 bol žalobca zaviazaný zaplatiť nájomcovi čiastku 680 054,-- Sk.

Žalobca v predmetnom spore si uplatnil nárok podľa § 373 Obch. zák., podľa ktorého, kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinnosti bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť. Oprávnenej osobe vznikne nárok na náhradu spôsobenej škody, len vtedy, ak preukáže, že druhá strana porušila zmluvnú povinnosť, že jej vznikla určitá škoda a existuje príčinná súvislosť medzi porušením zmluvnej povinnosti a vzniknutou škodou.

V spornom prípade žalobca preukazuje splnenie zákonných predpokladov pre vznik práva na náhradu škody s poukazom na porušenie povinnosti žalovaného podľa čl. II. ods. 3 zmluvy o strážnej službe, podľa ktorej dodávateľ zodpovedá za škody spôsobené počas výkonu strážnej služby svojimi pracovníkmi podľa § 373 OBZ. Tým, že žalobca bol zaviazaný zaplatiť dlh na základe platobného rozkazu spoločnosti I. D.&E., s. r. o., resp., ak by aj došlo k vzájomnému započítaniu pohľadávok podľa § 580 a nasl. OZ medzi týmito právnymi subjektmi, jedná sa o vzťah medzi prenajímateľom a nájomcom, ktorý je upravený nájomnou zmluvou zo dňa 03. 03. 1995, účastníkom ktorého žalovaný nie je a z tohto právneho vzťahu pre žalovaného nevyplývajú žiadne práva a povinnosti. Tým, že žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť nájomcovi čiastku 680 054,-- Sk, žalobca ešte nepreukázal zodpovednosť žalovaného za vzniknutú škodu.

Odvolaací súd bol povinný v odvolacom konaní vysporiadať sa s námietkami žalovaného a skúmať predpoklady podmienok na náhradu škody podľa § 373 OBZ z titulu porušenia záväzkového vzťahu - zmluvy o poskytovaní strážnej služby v zmysle prílohy č. 1, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvného záväzku (č.l. 5). To znamená, či žalovaný porušil zmluvnú povinnosť pri výkone strážnej služby, či krádež, ktorá nastala v objekte žalobcu a vzniknutá škoda (jej rozsah) je dôsledkom zavineného protiprávneho konania žalovaného a je tu príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a vznikom škody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, vzhľadom na uvedené skutočnosti, napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu podľa ustanovenia 243b ods. 1, 2 O. s. p. na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne odvolací aj o náhrade trov dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júla 2008

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M. B.